

би имало толкова истина, колкото сега лъжа. И азъ и магарето казахме, че ханътъ язди на крадено животно. Но ханъ Мохамедъ даде на магарето една тояга, а на мене толкова тояги, че всѣко мое ребро може да потвърди истинността на думитѣ ми.

— Върви си, казалъ страшно разгнѣвениятъ великъ везиръ, — и си живѣй спокойно: дѣлото ще бжде разгледано и виновниятъ ще получи което е заслужилъ.

И заповѣдалъ да му доведатъ хана Мохамедъ-Бенъ-Ахмедъ.

— Ти заслужавашъ да бждешъ побитъ на колъ, — извикалъ великиятъ везиръ, щомъ ханъ Мохамедъ прекрачилъ прага на стаята му, — ако не и да бждешъ дори обесенъ ето съ тая юзда. Какъ?! Ханъ да открадне отъ сиромашъ селянинъ последното му магаре?!

Като видѣлъ, че великиятъ везиръ знае всичко, ханъ Мохамедъ колѣничилъ и казалъ:

— Баща ми Саидъ-Али-Бенъ-Омаръ бѣше великъ воинъ и съ победитѣ си прослави Персия и разшири нейнитѣ граници. Азъ водя дъщерята на Асуманъ-Бенъ-Ралидъ, който е най-богатиетъ търговецъ въ Техеранъ. Моля те не за себе си, а за тия знаменити и славни люде. Помисли, каква скръбъ и какво безчестие ще имъ причинишъ, ако ме опозоришъ!

— По-добре щѣше да е за славния Саидъ-Али-Бенъ-Омаръ да бждѣше убитъ въ първия още бой, когато е билъ нежененъ, отколкото отпосле да има такъвъ синъ като тебе, — гнѣвно отвърналъ великиятъ везиръ, — а за почтения Асуманъ-Бенъ-Ралидъ по-добре щѣше да е да вижда довѣки дъщеря си мома, отколкото тебе — свой зеть! Ти натовари тѣхната честъ на крадено магаре. Когато ще висишъ и се люлѣешъ на тая юзда, отъ тѣхъ ще бжде измито калното петно, защото въ рода имъ нѣма да има крадецъ!

Великиятъ везиръ извикалъ сѣдията Азирбинъ-Бенъ-Асманъ и му заповѣдалъ:

— Поне тоя пжтъ да блесне справедливостта! Престѣпленieto е толкова явно и голѣмо, че правосѣдието не бива да мълчи. Изследвай вината на тоя човѣкъ и я доложи предъ съвета на сановниците. Нека самиятъ съветъ види, въ що е виновенъ тоя човѣкъ и го предаде на върховния сѣдъ. Вървете си всинца и търсете справедливостта.

* * *

Сжщата нея вечеръ се събралъ съветътъ на сановниците, и сѣдията Азирбинъ-Бенъ-Асманъ станалъ, поклонилъ се на всинца и казалъ: